

Til § 10.

Denne Paragraf har navnlig til Formaal at forhindre, at svingagtige Regnskabsførere forblive i deres Stilling blot mod at dække de besvegne Beløb, samt i det hele at sikre Gennemførelsen af et ordnet Regnskabsvæsen.

Til § 13.

De Regler om Afgrænsningen imellem Bankvirksomhed og Sparekassevirksomhed, der findes i Lov af 28. Maj 1880 § 11, indskrænke sig i det væsentlige til at karakterisere Banker som Institutter, ved hvilke Deltagelse i Udbytte og Overskud er forbeholdt Stiftere, Garanter eller Aktionærer, eller som drive Vekselomsætning, og til at forbyde dem at kalde sig „Sparekasser“. Nogen nærmere Bestemmelse af, hvad der er Bankvirksomhed og hvad der er Sparekassevirksomhed, giver Loven derimod ikke. Denne Mangel har dels medført Vanskeligheder ved Anvendelsen af Lovens § 11, dels givet Plads for den ret almindelig udbredte Misforstaaelse, at enhver Indlaansvirksomhed hører under

Sparekassernes Omraade. Der trænges saaledes i høj Grad til en paa rationelle Hensyn bygget og lovfæstet Afgrænsning af Bankernes og Sparekassernes Virksomhedsomraade. Ministeriet har derfor foreslaaet, at der nedsættes en Kommission, bestaaende af Repræsentanter for Regering og Rigsdag, til at overveje de paagældende Forhold og fremkomme med Lovforslag herom. Da de Begunstigelser, derunder Ret til at føre Navn af „Sparekasse“, der af Indenrigsministeriet i Henhold til Lovens § 11, 2det Stykke, ere meddelte forskellige Pengeinstitutter, senest ere forlængede indtil den 1. Januar 1911, vil det være af Betydning, at den omhandlede Kommission nedsættes snarest muligt.

Til § 14.

Ved den Optrykning af Loven af 28. Maj 1880, der i Henhold til denne Paragraf foranstaltes af Indenrigsministeriet, tænkes de nye §§ 3, 4, 5 og 6 indsatte efter Lov 1880 § 3 og de nye §§ 11 og 12 efter samme Lovs § 12. Nærværende Lovs § 13 medtages ikke ved Optrykningen.